

Motion till riksdagen 2016/17:1718

av **Robert Hannah och Christina Örnebjär (båda L)**

Adoptioner för samkönade par

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen ska utreda ifall samkönade par vid adoptionsansökningar diskrimineras av svenska adoptionsförmedlare eller deras lokala partner, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen ska ge adoptionsförmedlare i uppdrag att förmedla adoptioner från länder och genom förmedlare som accepterar samkönade par som adoptivföräldrar, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.

Motivering

Det har nu gått många år sedan samkönade par enligt svensk lag fick möjlighet att adoptera. Detta gäller både inhemsk och inte minst internationell adoption. Samtliga adoptionsförmedlare i Sverige måste vara godkända och tar emot skattepengar för att finansiera sin verksamhet. Trots detta har inga internationella adoptioner av detta slag för samkönade par skett. Det är ren och skär diskriminering av samkönade par som vi ser i Sverige.

Av de ca 1 400 adoptioner som de förmedlat sedan 2010 har inga varit till samkönade par. Ett av de länder som under de senaste fem åren ligger i topp bland internationella adoptioner till Sverige är Sydafrika. Det är också det enda land som svenska adoptionsförmedlare arbetar med som godkänner samkönade adoptivföräldrar enligt lag. I Sydafrikas lagstiftning diskriminerar man inte samkönade par från att adoptera, delvis på grund av att barn riskerar att gå miste om adoptivföräldrar. Till en följd av detta har flertalet sydafrikanska samkönade par adopterat barn i Sydafrika. Med andra ord är samkönade par, i lag, fullgoda adoptivföräldrar i såväl Sverige som Sydafrika. Men verkligheten ser annorlunda ut.

Trots detta har inga samkönade par som vill adoptera fått den möjligheten. I ett fall fick ett svenskt samkönat par som ville adoptera från Sydafrika svaret av en svensk adoptionsförmedlare att det fanns fler ansökningar än tillgängliga barn och att det således, eftersom de är samkönade, var meningslöst att ens skicka en ansökan som inte prioriteras, detta på grund av att heterosexuella par prioriteras över samkönade par –

utan att på något sätt värdera samkönade pars egenskaper och förutsättningar att bli goda föräldrar. Mycket tyder även på att den sydafrikanska partner som svenska adoptionsförmedlare använder öppet diskriminerar samkönade par.

För att möjliggöra att samkönade par har samma möjlighet att adoptera som lagen föreskriver bör en utredning tillsättas för att se över ifall samkönade par diskrimineras av svenska adoptionsförmedlare eller deras lokala partner och ge förslag på förändringar som gör det möjligt för samkönade par att adoptera i praktiken. Regeringen bör även som en förutsättning för att tilldela adoptionsförmedlare skattemedel ställa som krav att förmedlare även förmedlar adoptioner från länder där samkönade par har en laglig och verklig möjlighet att adoptera.

Robert Hannah (L)

Christina Örnebjär (L)